

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. Věry Jachurové a Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph. D., v právní věci

žalobce: **XY, IČO:**
se sídlem

proti

žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
se sídlem Praha 1, Karmelitská 529/7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2015 č.j. MSMT – 8821/2015-2

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2015 č.j. MSMT – 8821/2015-2 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo žalobci oznámeno nevyplacení části dotace ve výši 713.652,- Kč v souladu s ustanovením § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“) a zákonem č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o podpoře výzkumu a vývoje“), v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace č. 0097/03/01 ze dne 20. 12. 2010 ve znění pozdějších dodatků (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“) a v souladu s výsledkem šetření podezření na nesrovnalost podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o finanční kontrole“). Na základě porušení článku XII. - Výběr dodavatelů - rozhodnutí o poskytnutí dotace a podle § 6 a § 80 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“) žalovaný nevyplatil žalobci dle článku č. I., bodu 5

rozhodnutí o poskytnutí dotace 25 % z částky dotace použité na financování předmětné zakázky, a to u tří výběrových řízení: VŘ 19 – Přístroj na měření drsnosti a vlnkovitosti kolejnic (dále jen „VŘ 19“), VŘ 44 – Ruční systém pro měření pohltivosti materiálu (dále jen „VŘ 44“) a VŘ 55 – Sada komponent pro měření akustického pole (dále jen „VŘ 55“).

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil následující zjištění:

3. K VŘ 19 zjistil:

1) V příloze č. 2 zadávací dokumentace žalobce uvedl technickou specifikaci předmětu veřejné zakázky. Jedním ze základních požadavků na předmět plnění veřejné zakázky byl i bezkontaktní způsob měření. Žalobce tento požadavek specifikoval tak, že preferuje laserový princip. Žalobci byly do konce lhůty pro podání nabídek doručeny dvě nabídky. V nabídce č. 1 bylo v technické specifikaci k nabízenému předmětu plnění veřejné zakázky pro bezkontaktní způsob měření uvedeno, že nabízený předmět plnění neumožňuje bezkontaktní způsob měření, naopak bylo nabídnuto měření na principu kontaktní mikrotěťové geometrie s tím, že kontaktní princip umožňuje přesnou práci na zkorodovaném povrchu kolejnice. Žalovaný konstatoval, že nabídka uchazeče č. 1 měla být z dalšího řízení vyřazena v souladu s § 76 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách a po tomto vyřazení nabídky a vyloučení uchazeče č. 1 měla zůstat k hodnocení jen nabídka uchazeče č. 2 a žalobce měl v souladu s § 84 odst. 1 písm. e) zákona o veřejných zakázkách zrušit zadávací řízení.

2) Žalobce v zadávací dokumentaci stanovil jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky ekonomickou výhodnost nabídky a jako dílčí hodnotící kritéria určil nabídkovou cenu s váhou 60 % (dále jen „nabídková cena“) a technickou úroveň řešení nad základní požadavky na měřicí zařízení s váhou 20 % a technickou úroveň řešení nad doplňující požadavky na zařízení s váhou 20 % (dále jen „technická úroveň“). Žalobce v zadávací dokumentaci dále uvedl, že v rámci hodnocení technické úrovně budou přiřazeny pomocné body ke všem parametrům nabízeným uchazečem, které budou následně sečteny pro účely celkového hodnocení (0-100 bodů). Ze zadávací dokumentace ani z technické specifikace požadovaného plnění nevyplývalo, co konkrétně měl žalobce v úmyslu hodnotit v dílčím kritériu technické úrovně řešení a ani kolika body budou hodnoceny jednotlivé parametry. To, jakým způsobem žalobce hodnotil jednotlivé parametry a přiřazoval nabídkám body, navíc nevyplývalo ani ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Žalobce tedy stanovil hodnotící kritérium technické úrovně řešení nejasným a neurčitým způsobem bez předem známých pravidel hodnocení, který neumožňoval vyhodnocení ekonomické výhodnosti nabídek. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek žalobce navíc nebylo zřejmé, jaké plnění a hodnoty uchazeči v jednotlivých kritériích nabídli a chybělo dostatečné odůvodnění toho, proč byla konkrétní nabídka hodnocena lépe či hůře ve vztahu k ostatním nabídkám. Žalovaný konstatoval, že žalobce porušil § 6 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách a článek 6. 1. Pravidel pro výběr dodavatelů v rámci Operačního programu Výzkum a vývoj pro Inovace (dále jen „PVD“) tím, že v zadávacích podmínkách nevymezil transparentním způsobem dílčí hodnotící kritéria vztahující se k technické úrovni řešení a způsob jejich hodnocení. Žalobce dále porušil § 80 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách tím, že následné hodnocení nabídek provedl netransparentním, a tudíž nepřezkoumatelným způsobem, který mohl vyústit k výběru nabídky, která nebyla ekonomicky nejvýhodnější.

3) Žalovaný konstatoval, že v tomto případě došlo k souběhu porušení více pravidel, procentní částky se nesčítají a sazba snížení odvodu za porušení rozpočtové kázně se ukládá podle nejzávažnějšího porušení, tedy podle článku I. bodu 5 Přílohy č. 3 Dodatku k rozhodnutí o poskytnutí dotace ve výši 25 % částky použité na financování předmětné veřejné zakázky.

4. K VŘ 44 žalovaný zjistil:

Žalobce v zadávací dokumentaci stanovil jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky ekonomickou výhodnost nabídky a jako dílčí hodnotící kritéria určil nabídkovou cenu s váhou 60 % (dále jen „nabídková cena“) a technickou úroveň řešení nad doplňující požadavky na měřicí zařízení s váhou 20 % a technickou úroveň řešení nad doplňující požadavky na zařízení s váhou 20 % (dále jen „technická úroveň“). Žalobce v zadávací dokumentaci dále uvedl, že v rámci hodnocení technické úrovně budou přiřazeny pomocné body ke všem parametrům nabízeným uchazečem, které budou následně sečteny pro účely celkového hodnocení (0-100 bodů). Ze zadávací dokumentace ani z technické specifikace požadovaného plnění nevyplývalo, co konkrétně měl žalobce v úmyslu hodnotit v dílčím kritériu technické úrovně řešení a ani kolika body budou hodnoceny jednotlivé parametry. To, jakým způsobem žalobce hodnotil jednotlivé parametry a přiřazoval nabídkám body, navíc nevyplývalo ani ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Žalobce tedy stanovil hodnotící kritérium technické úrovně řešení nejasným a neurčitým způsobem bez předem známých pravidel hodnocení, který neumožňoval vyhodnocení ekonomické výhodnosti nabídek. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek žalobce navíc nebylo zřejmé, jaké plnění a hodnoty uchazeči v jednotlivých kritériích nabídli a chybělo také dostatečné odůvodnění toho, proč byla konkrétní nabídka hodnocena lépe či hůře ve vztahu k ostatním nabídkám. Hodnotící komise nepopsala způsob hodnocení nabídek podle jednotlivých dílčích hodnotících kritérií tak, aby způsob jejího hodnocení a následný výběr ekonomicky nejvýhodnější nabídky byl transparentní jak pro všechny uchazeče, tak i pro orgán dohledu, který postup žalobce může přezkoumávat. Žalovaný konstatoval, že skutečnost, že žalobce postupoval uvedeným netransparentním způsobem, mohla mít vliv jak na počet podaných nabídek, tak na hodnocení nabídek uchazečů vzhledem k tomu, že dílčímu hodnotícímu kritériu technické úrovně řešení byla přiřazena váha 40 %. Žalobce ve svém stanovisku k informaci o pochybení ve veřejné zakázce, ve které mu bylo netransparentní vymezení hodnotících kritérií vytýkáno, neuvedl žádný argument, kterým by vyvrátil předcházející tvrzení žalovaného. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že všichni uchazeči disponovali stejnými znalostmi o předmětu plnění a že jim muselo být zřejmé, že zájmem žalobce je, aby mu byl nabídnut předmět plnění nejvyšších kvalitativních poměrů. Žalobce se nemohl spoléhat na to, že uchazeč bude schopen odhadnout, jaké funkcionality předmětu plnění žalobce preferuje. Žalovaný proto dospěl k závěru, že žalobce porušil § 6 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách a článek 6.1 PVD tím, že v zadávacích podmínkách nevymezil transparentním způsobem dílčí hodnotící kritéria vztahující se k technické úrovni řešení a způsob jejich hodnocení. Žalobce dále porušil § 80 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách tím, že následné hodnocení nabídek provedl netransparentním, a tudíž nepřezkoumatelným způsobem, který mohl vyústit k výběru nabídky, která nebyla ekonomicky nejvýhodnější. Sankce ve výši 25 % odpovídá skutečnosti, že žalobce netransparentním způsobem vymezil dílčí hodnotící kritéria. Netransparentní vymezení dílčího hodnotícího kritéria technické specifikace mohlo vést k zúžení okruhu potenciálních dodavatelů vzhledem k tomu, že nebylo předem zřejmé, jaké funkcionality předmětu veřejné zakázky žalobce preferuje. Následné hodnocení nabídek proběhlo taktéž netransparentním způsobem, čímž mohlo dojít k výběru nabídky, která nebyla ekonomicky nejvýhodnější.

5. K VŘ 55 žalovaný zjistil:

Žalobce v zadávací dokumentaci stanovil jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky ekonomickou výhodnost nabídky a jako dílčí hodnotící kritéria určil nabídkovou cenu s váhou 55 % (dále jen „nabídková cena“) a technickou úroveň řešení nad základní požadavky na měřicí zařízení s váhou 45 %. Žalobce v zadávací dokumentaci uvedl, že v rámci hodnocení technické úrovně budou přiřazeny pomocné body ke všem parametrům nabízeným uchazečem, které budou následně sečteny pro účely celkového hodnocení (0-100 bodů). Ze zadávací

dokumentace a ani z technické specifikace požadovaného plnění nevyplývá, co konkrétně měl žalobce v úmyslu hodnotit v dílčím kritériu technické úrovně řešení a ani kolika body budou ohodnoceny jednotlivé parametry. To, jakým způsobem žalobce hodnotil jednotlivé parametry a přiřazoval pak nabídkám body, navíc nevyplývalo ani ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Žalobce tedy stanovil hodnotící kritérium technické úrovně řešení nejasným a neurčitým způsobem bez předem známých pravidel hodnocení, který neumožňoval vyhodnocení ekonomické výhodnosti nabídek. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek žalobce navíc nebylo zřejmé, jaké plnění a hodnoty uchazeči v jednotlivých kritériích nabídli a chybělo také dostatečné odůvodnění toho, proč byla konkrétní nabídka hodnocena lépe či hůře ve vztahu k ostatním nabídkám. Hodnotící komise nepopsala způsob hodnocení nabídek podle jednotlivých dílčích hodnotících kritérií tak, aby způsob jejího hodnocení a následný výběr ekonomicky nejvýhodnější nabídky byl transparentní jako pro všechny uchazeče, tak i pro orgán dohledu, který postup žalobce může přezkoumávat. Uvedená skutečnost mohla mít vliv jak na počet podaných nabídek, tak na hodnocení nabídek uchazečů vzhledem k tomu, že dílčímu hodnotícímu kritériu technické úrovně řešení byla přiřazena váha 45 %. Žalobce ve svém stanovisku k informaci o pochybení ve veřejné zakázce neuvedl žádný argument, kterým by vyvrátil předcházející tvrzení žalovaného. Ten nesouhlasil s tvrzením žalobce, že všichni uchazeči disponovali stejnými znalostmi o předmětu plnění a muselo jim být bezpochyby zřejmé, že zájmem žalobce je, aby mu byl nabídnut předmět plnění nejvyšších kvalitativních poměrů. Žalobce se nemůže spoléhat na to, že uchazeč bude schopen odhadnout, jaké funkcionality předmětu plnění žalobce preferuje, přestože by se jednalo o uchazeče s vysokými znalostmi o předmětu veřejné zakázky a relevantním trhu. Žalovaný tedy dospěl k závěru, že žalobce porušil § 6 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách a článek 6.1 PVD tím, že v zadávacích podmínkách nevymezil transparentním způsobem dílčí hodnotící kritéria vztahující se k technické úrovni řešení a způsob jejich hodnocení. Žalobce také porušil § 80 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách tím, že následné hodnocení nabídek provedl netransparentním, a tudíž nepřezkoumatelným způsobem, který mohl vyústit k výběru nabídky, která nebyla ekonomicky nejvýhodnější. Sankce ve výši 25 % odpovídá skutečnosti, že žalobce netransparentním způsobem vymezil dílčí hodnotící kritéria. Toto netransparentní vymezení dílčího hodnotícího kritéria technické specifikace mohlo vést k zúžení okruhu potenciálních dodavatelů vzhledem k tomu, že nebylo předem zřejmé, jaké funkcionality předmětu veřejné zakázky žalobce preferuje. I následné hodnocení nabídek proběhlo netransparentním způsobem, čímž mohlo dojít k výběru nabídky, která nebyla ekonomicky nejvýhodnější.

6. Žalobce v žalobě proti napadenému rozhodnutí namítl, že postup žalovaného nemá oporu v žádném právním předpise ani v předpisech upravujících realizaci projektu OP VaVpI a pramení z nesprávné aplikace ustanovení § 14e rozpočtových pravidel. Konstatoval, že žalovaný neoznámil podezření na nesrovnalost, resp. nepodal podnět k zahájení daňové kontroly Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj. Tedy i bez „přezkumu“ oprávněným orgánem žalobci dotaci nevyplatil a na tento orgán se ani neobrátil. U všech tří veřejných zakázek podal žalovaný podnět k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), přičemž žalobce byl Úřadem vyzván k doložení podkladů. Zatímco u zakázek VR 44 a VR 55 Úřad ke dni podání žaloby nevydal žádné rozhodnutí, u VR 19 dospěl k závěru, že neshledává důvody pro zahájení správního řízení z moci úřední, čímž vyvrátil tvrzení (podezření) žalovaného o chybném postupu žalobce. Žalobce podal proti postupu žalovaného námitky, o kterých do podání žaloby žalovaný nijak nerozhodl. Poukázal na to, že nemohl postupovat jinak, neboť vztah žalobce jako příjemce a žalovaného jako poskytovatele je vztahem veřejnoprávním, v němž je žalobce slabší stranou a má povinnost řídit se postupy stanovenými žalovaným. Napadeným rozhodnutím došlo k definitivnímu „zkrácení“ žalobce na jeho majetkových právech o nárokovou částku příspěvku ve výši 713.652,- Kč.
7. Žalobce dále namítl, že žalovaný porušil své povinnosti vyplývající z jeho postavení řídicího orgánu, když (i) jako řídicí orgán nastavil pravidla v rámci OP VaVpI způsobem, který je natolik

zmatečný, že ani žalovaný není s to je správně interpretovat a aplikovat, popřípadě se jimi sám správně řídit, a který nenavazuje jasným způsobem na obecně závazné právní předpisy, které je žalobce povinen aplikovat paralelně s pravidly OP VaVpI; (ii) jako řídicí orgán nezjistil a neupozornil včas žalobce na skutečnost, že při aplikaci pravidel OP VaVpI postupuje tak, že v důsledku může dojít k finančnímu poškození žalobce. Vzhledem k odpovědnosti řídicího orgánu upravené článkem 60 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. 7. 2006 má žalobce důvodně za to, že pokud snad neměl postupovat správně a v souladu s jemu stanovenými povinnostmi, měl být na tuto skutečnost žalovaným včas a řádně upozorněn. V rámci žádné z kontrol však žalovaný (ani jiný příslušný subjekt) žádné vady postupu žalobci nevytkl. Pokud však žalobce postupoval způsobem, v jehož důsledku došlo na jeho straně ke zkrácení na majetkových právech, měl být v souladu se zásadou prevence na tuto skutečnost upozorněn alespoň žalovaným. Neučinil-li tak žalovaný, pak jednoznačně porušil své povinnosti řídicího orgánu vyplývající z přímo aplikovatelného předpisu Evropské unie.

8. Žalobce dále namítl, že žalovaný jej finančně poškodil, když ho zcela nepředvídatelným a vadným postupem zkrátil na jeho majetkových právech, a to konkrétně o částku 713.652,- Kč, kterou byl žalobce nucen vynaložit z vlastních zdrojů. Přestože v souladu s PVD a rozhodnutím o poskytnutí dotace měla být tato částka žalobci následně na základě jeho žádosti o platbu ze strany žalovaného proplacena, žalovaný tuto platbu odmítl, resp. neschválil. Tímto postupem žalovaný porušil právo žalobce vlastnit majetek zaručené v článku 11 Listiny základních práv a svobod a spolu s ním i jeho integrální součástí, tj. právo na legitimní očekávání zakotvené zejména v článku 1 Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, a sice právo na legitimní očekávání toho, že majetkový nárok žalobce nebude opomenut.
9. Žalobce dále namítl, že žalovaný vědomě a účelově koná úkony v rozporu s právními předpisy a judikaturou Nejvyššího správního soudu, pokud se odvolává na aplikaci § 14e rozpočtových pravidel. Žalobce odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 6. 2. 2014 č.j. 9 As 132/2013-87 a ze dne 6. 3. 2014 č.j. 9 Afs 107/2013-26 a namítl, že žalovaný pozastavení plateb nahradil napadeným rozhodnutím, které je dle svého obsahu konečné a nadto stojí dle názoru žalovaného mimo režim soudního přezkumu. Dle právního názoru žalobce nemá žalovaný definitivní pravomoc rozhodovat o vyplacení nebo nevyplacení dotace. I z napadeného rozhodnutí vyplývá, že si je žalovaný vědom toho, že finanční úřad rozhodl nesouladně se současným postupem žalovaného. V tomto případě nelze akceptovat krácení dotace ze strany žalovaného jinak než na základě konstatování porušení rozpočtové kázně ze strany finančního úřadu, případně na základě rozhodnutí Úřadu, který je oproti žalovanému nadán pravomocí konstatovat porušení zákona o veřejných zakázkách.
10. Žalobce dále namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný v rámci konstatování předchozích vyjádření žalobce obsahujících obranu proti postupu žalovaného uvedl pouze, že v rámci šetření podezření na nesrovnalost bylo přihlédnuto k žalobcovým vyjádřením, aniž by však specifikoval, jak se jím uvedené „přihlédnutí“ odráží v konečné podobě jeho rozhodnutí, tj. jak se s námitkami žalobce vypořádal, a vzhledem k tomu, že jím nevyhověl, z jakého důvodu tak učinil.
11. Žalobce dále namítl, že žalovaný uvedeným postupem porušil zásady dobré správy, zejména a) zásadu postupu v souladu se zákonnými a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu; b) zásadu šetření práv nabytých v dobré víře, jakož i oprávněných zájmů osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká; c) zásadu souladu s veřejným zájmem. Žalovaný postupoval způsobem, který je nesrozumitelný, vnitřně rozporný a zmatečný, kdy v případě, že se neztotožňují s jeho domněnkou porušení předpisů, nerespektuje stanoviska a rozhodnutí orgánů, kterým sám dal podnět k prošetření.

Žalovaný se též nijak nevypořádal s otázkou, že na základě jeho vlastního podnětu po provedené daňové kontrole finanční úřad neshledal pochybení.

12. Žalovaný porušil ve vztahu k žalobci i zásadu dvojinstančnosti řízení, v souladu se kterou musí mít účastník řízení možnost napadnout každé prvoinstanční rozhodnutí opravným prostředkem. Dvojinstančnost zajišťuje nejen dvojí posouzení věci, ale je také cestou k nápravě a odstranění vad, které se vyskytly v řízení před prvním stupněm. V situaci, kdy se žalovaný nijak nezabývá ani žalobcem podanými námitkami, nelze takový postup považovat za legitimní a spravedlivý.
13. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě zopakoval argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí. K problematice VŘ 19 doplnil, že o zjištěných pochybeních byl žalobce informován dopisem nazvaným „Informace o pochybení ve veřejné zakázce“ ze dne 12. 11. 2014. Žalobce v reakci ne tento dopis zaslal žalovanému „Vyjádření k informaci o pochybení ve veřejné zakázce č. 19 ze dne 3. 12. 2014, v němž však neuvedl žádný argument, kterým by vyvrátil předcházející tvrzení žalovaného. K zjištěním učiněným ve vztahu k VŘ 44 žalovaný doplnil, že žalobce doložil dokument nazvaný „Tabulky hodnocení“ s tím, že tyto tabulky měly být použity v rámci hodnocení nabídek. Dle tvrzení žalobce byly tyto tabulky přílohou „Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek“ ze dne 3. 6. 2014 a rovněž „Písemné zprávy zadavatele“ o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 25. 8. 2014. Žalovaný uvedl, že „Tabulky hodnocení“ přílohou „Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek“ ani „Písemné zprávy zadavatele“ nebyly. Z těchto tabulek sice vyplývá, jak měl žalobce v plánu při hodnocení dílčího hodnotícího kritéria technické úrovně řešení o váze 40 % postupovat, nicméně tyto tabulky nebyly součástí zadávací dokumentace VŘ 44, tudíž žádný z potenciálních dodavatelů neměl možnost svou nabídku přizpůsobit požadavkům žalobce. K tvrzení žalobce, že žalovaný o podaných námitkách v rozporu s vlastními předpisy nerozhodl, žalovaný uvedl, že žalobce toto své tvrzení zjevně zakládá na tom, že v textu napadených stanovisek je uvedeno slovo „odmítá“. Z textu odůvodnění je však jednoznačně patrné, že odmítnutí námitek není projevem vůle se jimi nezabývat, žalovaný se naopak námitkami zabýval, šetřil je a na základě toho je odmítl, protože žalobce neprokázal zákonnost svého postupu při zadávání veřejných zakázek. K tvrzení, že žalobce měl být ze strany žalovaného včas na uvedená pochybení upozorněn, žalovaný uvedl, že nelze označit zákon, který by takovou povinnost žalovanému stanovil. Je odpovědností žalobce, aby při nakládání s poskytnutými finančními prostředky postupoval v souladu se zákonem, rozhodnutím o poskytnutí dotace a dokumentací k Operačnímu programu. Nadto uvedl, že žalobce na pochybení v jednotlivých veřejných zakázkách upozornil dopisy nazvanými „Informace o pochybení ve veřejné zakázce“.
14. Žalovaný dále konstatoval, že postupoval v souladu s ustanovením § 14e rozpočtových pravidel. Účelem jednání žalovaného bylo včasné zabránění zneužití veřejných prostředků, přičemž je zřejmé, že pouhé konstatování porušení pravidel poté, co již byly tyto prostředky nezákonně čerpány a použity, by mohlo mít pouze akademickou povahu. V souladu s § 14e rozpočtových pravidel informoval žalovaný dopisem ze dne 17. 6. 2015 Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, ke dni podání vyjádření nicméně neměl informaci, která by vyvrátila jeho podezření, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek. Finanční úřad rozhoduje o porušení rozpočtové kázně podle § 44 a násl. rozpočtových pravidel, nikoli o postupu podle § 14e rozpočtových pravidel. Rovněž příslušnost Úřadu je zcela jiná, neboť spočívá v posuzování, zda v předmětném případě došlo ke spáchání správního deliktu podle zákona o veřejných zakázkách.
15. Z námitek žalobce, že PVD jsou nastavena natolik zmatečně, že ani žalovaný není schopen je správně interpretovat, dle žalovaného nikterak nevyplývá, v jakém ohledu je aplikace PVD zmatečná, a to s ohledem na skutečnost, že postup žalovaného je zcela v souladu se zákonem a dokumentací PVD. Žalovaný nesouhlasí s tím, že jeho postup je zásahem do majetkových práv

žalobce a porušením zásady legitimního očekávání. Podle článku III písm. b) rozhodnutí o poskytnutí dotace platí, že dotace bude poskytnuta v maximální výši až na základě skutečně vynaložených, odůvodněných a řádně prokázaných výdajů, které splňují pravidla způsobilosti. Výše nevyplacené dotace byla vzhledem k popsánému jednání žalobce stanovena ve výši sníženého odvodu v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace, a to konkrétně čl. I. bodem 17 Přílohy č. 3 k Dodatku k rozhodnutí o poskytnutí dotace a čl. I. bodem 5 Přílohy č. 3 k Dodatku k rozhodnutí o poskytnutí dotace.

16. Městský soud v Praze v posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:
17. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel v relevantním znění poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta.
18. Podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel v relevantním znění porušením rozpočtové kázně je neoprávněné použití nebo zadržetí peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.
19. Podle § 6 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách v relevantním znění zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
20. Podle § 76 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách v relevantním znění hodnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d). Nabídky, které tyto požadavky nesplňují, musí být vyřazeny. Jestliže nedošlo k vyřazení všech variant nabídky, nepovažuje se nabídka za vyřazenou. Ke zjevným početním chybám v nabídce, zjištěným při posouzení nabídek, které nemají vliv na nabídkovou cenu, hodnotící komise nepřihlíží.
21. Podle § 80 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách v relevantním znění o posouzení a hodnocení nabídek pořídí hodnotící komise písemnou zprávu, která obsahuje seznam posouzených nabídek, seznam nabídek, které byly hodnotící komisí ze zadávacího řízení vyřazeny spolu s uvedením důvodu, popis způsobu hodnocení zbývajících nabídek s odůvodněním, výsledek hodnocení nabídek, popis hodnocení jednotlivých nabídek v rámci všech hodnotících kritérií, a údaj o složení hodnotící komise. Neprováděla-li hodnotící komise hodnocení nabídek podle § 79 odst. 6, zpráva o posouzení a hodnocení nabídek neobsahuje údaje související s hodnocením nabídky.
22. Podle § 84 odst. 1 písm. e) zákona o veřejných zakázkách v relevantním znění zadavatel zruší bez zbytečného odkladu zadávací řízení, pokud obdržel pouze jednu nabídku nebo po posouzení nabídek zbyla k hodnocení pouze jedna nabídka; to neplatí v případech uvedených v § 71 odst. 6 písm. a) až c).
23. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
24. Soud se nejprve zabýval povahou oznámení o nevyplacení části dotace ve světle přípustnosti žaloby podle § 65 s.ř.s., resp. § 70 písm. a) s.ř.s. a contrario. Judikatura Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu se ustálila na závěru, že k nevyplacení části dotace v důsledku tvrzeného porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel dochází na základě úkonu, který je

rozhodnutím v materiálním smyslu (viz rozhodnutí NSS ze dne 30. 6. 2014 č.j. 8 Ans 4/2013-44). Rozšířený senát NSS v rozhodnutí ze dne 18. 4. 2017 č.j. 6 Afs 270/2015-48 dovodil, že úkon poskytovatele, který měl dle § 14e rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 pravomoc rozhodnout s konečnou platností o nevyplacení dotace, je rozhodnutím správního orgánu přezkoumatelným ve správním soudnictví na základě žaloby dle § 65 odst. 1 s.ř.s., a že i v případě porušení dotačních podmínek, které je současně porušením rozpočtové kázně (neboť již došlo k vyplacení peněžních prostředků), je příjemci zaručena účinná obrana jak proti pouhému dočasnému nevyplacení dotace ve stanoveném termínu (žaloba proti rozhodnutí dle § 14e rozpočtových pravidel), tak proti věcnému závěru o porušení dotačních podmínek (žaloba proti rozhodnutí na odvod za porušení rozpočtové kázně). Obdobně Ústavní soud ve věci sp. zn. Pl. ÚS 12/14 uzavřel, že nevyplacení i části dotace zasahuje do právní sféry příjemce a autoritativně určuje jeho práva a povinnosti ve vztahu k přislíbené dotaci, a proto vzniká příjemci dotace právo na soudní kontrolu opatření podle § 14e rozpočtových pravidel. Výluka ze soudního přezkumu zakotvená v § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19.2.2015 se tak pro svoji neústavnost nemůže v konkrétních případech aplikovat.

25. Soud proto považuje oznámení o nevyplacení části dotace (napadené rozhodnutí) za rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s. Pouze na okraj soud uvádí, že nemá pochybnosti o včasnosti podané žaloby. Byť není ze spisového materiálu seznatelné, kdy bylo žalobci doručeno napadené rozhodnutí, žalovaný k dotazu soudu uvedl, že toto rozhodnutí bylo žalobci odesláno dne 4. 5. 2015. Tvrzení žalobce o doručení napadeného rozhodnutí dne 5. 5. 2015 je v takovém případě zcela reálné. Řízení o žalobě bylo zahájeno dne 1. 7. 2015, tedy nepochybně před uplynutím dvouměsíční lhůty ve smyslu § 72 odst. 2 s.ř.s.
26. Z hlediska posouzení, zda napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právní úpravou, je nutno reflektovat relevantní judikaturní závěry týkající se aplikace ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 18. 4. 2017 č.j. 6 Afs 270/2015-48 konstatoval, že: „(d)omníval-li se poskytovatel dotace, že došlo k porušení pravidel pro zadání veřejné zakázky, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně (peněžní prostředky nebyly vyplaceny), měl dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015, pravomoc rozhodnout s konečnou platností o nevyplacení dotace či její části.“ Současně vyložil, že o oprávnění poskytovatele dotace dotaci pouze dočasně nevyplatit půjde zejména v případě „(p)odezření poskytovatele, že již vyplacené prostředky příjemce použil v rozporu se stanovenými podmínkami dotačního rozhodnutí, a proto v termínu splatnosti další část dotačních prostředků dle § 14e rozpočtových pravidel nevyplatí. Dospěje-li poté správce daně k závěru, že příjemce dotace skutečně již poskytnuté peněžní prostředky použil v rozporu se stanovenými podmínkami, vyměří příjemci povinnost odvodu za porušení rozpočtové kázně a nevyplacenou platbu na tento odvod započte. Tomuto závěru plně odpovídá i formulace uvedená v § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel „započítávají i částky, které poskytovatel dosud nevyplatil, protože se domnívá, že byla porušena rozpočtová kázeň“. Jedná se tedy situaci, kdy se poskytovatel dotace domnívá, že příjemce dotace porušil pravidla pro zadávání veřejných zakázek ohledně již dříve vyplacených prostředků, a proto došlo k porušení rozpočtové kázně, a nevyplatí část dotace, na kterou by jinak měl příjemce dotace nárok, právě ve výši domnělého porušení rozpočtové kázně. Akcentoval rovněž, že: „(p)ro demokratický právní stát je charakteristický princip právní jistoty, spočívající mimo jiné v tom, že právní pravidla budou jasná a přesná a budou zajišťovat, že právní vztahy a jejich důsledky zůstanou pro adresáty pravidel předvídatelné. Není proto možné připustit, aby přesto, že správce daně dospěl k závěru, že příjemce dotace s peněžními prostředky naložil zcela v souladu s podmínkami přidělené dotace, poskytovatel dotace peněžní prostředky nevyplatí (...) Dojde-li správce daně k závěru, že se příjemce porušení rozpočtové kázně nedopustil, musí poskytovatel platbu dotace, která byla pozastavena z důvodu podezření na porušení rozpočtové kázně v souvislosti s porušením pravidel pro zadávání veřejných zakázek, vyplatit. Nevyplacení dotace bylo skutečně jen dočasné“.

27. Soud proto zkoumal, zda měl žalovaný jako poskytovatel dotace právo příslušnou část dotace definitivně snížit či v daném rozsahu dočasně pozastavit platbu. NSS v tomto kontextu v rozhodnutí ze dne 7. 6. 2017 č.j. 6 Afs 270/2015-78 zdůraznil, že: „(p)okud soud zkoumá, zda měl poskytovatel na základě § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), právo příslušnou část dotace definitivně snížit, či v tomto rozsahu pouze dočasně pozastavit platbu, musí zjistit, jestli se porušení povinnosti, které je důvodem nevyplacení, týká části dotace, která již byla dříve proplacena, či částí dotace, kterou poskytovatel teprve měl vyplatit.“
28. Podle článku VII. „Platební podmínky“ rozhodnutí o poskytnutí dotace platí, že: „pokud není stanoveno v Příručce pro příjemce či rozhodnutím Řídícího orgánu jinak, bude proplácení výdajů probíhat formou ex-ante financování.“ NSS nicméně ve shora označeném rozhodnutí rovněž vyložil, že: „(z)e způsobu financování nelze bez dalšího odvozovat okamžik porušení rozpočtové kázně (§ 14e rozpočtových pravidel) a vždy je třeba zjistit časovou souslednost jednotlivých skutečností (porušením povinnosti a vyplacení příslušné částky dotace). I u dotací proplácených ex ante může dojít k porušení dotačních podmínek dříve, než příjemce finanční prostředky obdrží. Stejně tak u dotací proplácených ex post mohou být některé povinnosti porušeny až poté, kdy příjemce již disponuje s prostředky dotace.“
29. V posuzované věci bylo tedy sjednáno jako prioritní financování ex ante, proplácení dotací ex post však pro daný vztah nebylo vyloučeno. Z oznámení o podezření na nesrovnalosti v rámci OP VaVpI č.j. MSMT-8821/2015-1 ze dne 27. 3. 2015, v němž žalovaný popsal podezření na porušení rozpočtové kázně na základě kontroly VŘ 55, je v části označené jako „Finanční rámec nesrovnalosti“ uvedeno, že: „Výdaj na předmět plnění byl nárokován v rámci 18. Soupisky účetních dokladů (...) Z projektového účtu bylo ubraženo dne 9. 12. 2014. Sankce 25 % z ceny zakázky odpovídá částce 278.117,- Kč. Korekce bude provedena při schvalování 18. žádosti o platbu, výdaj tedy nevstoupí do certifikace.“ Obdobně je i v oznámení o podezření na porušení rozpočtové kázně č.j. MSMT-8816/2015-1 ze dne 27. 3. 2015, kterým byly shrnuty závěry kontroly VŘ 44, žalovaným konstatováno, že: „Výdaj za předmět plnění byl nárokován v rámci 18. Soupisky účetních dokladů (...) Z projektového účtu bylo ubraženo dne 15. 1. 2015. Sankce 25 % z ceny zakázky odpovídá částce 261.535,- Kč. Korekce bude provedena při schvalování 18. žádosti o platbu, výdaj tedy nevstoupí do certifikace“. Shrnutí závěrů z kontroly VŘ 19 žalovaný vtělil do oznámení o opodstatněném podezření na nesrovnalosti č.j. MSMT-4712/2015-1 ze dne 17. 2. 2015, v němž uvedl, že: „Výdaj na předmětné plnění byl nárokován a schválen v 16. soupisce účetních dokladů s poznámkou v bodě 16 F1, sankce bude uplatněna z následující ŽOZL.“ Kontrolní orgány žalovaného konstatovaly ve všech případech výběrových řízení porušení rozpočtové kázně a navrhly, aby byl případ předán finančnímu orgánu. Na základě výše uvedeného lze proto vyslovit domněnku, že žalovaný v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace vyplatil žalobci dotaci ex ante předtím, než se měl žalobce dopustit vytykánych porušení rozpočtové kázně, neboli že žalobce měl již poskytnuté finanční prostředky použít v souvislosti s vytykáným pochybením. V takovém případě by tedy žalovaný jako poskytovatel dotace byl oprávněn vyplacení dotace pouze dočasně pozastavit, neboť o definitivním snížení dotace formou sankčního odvodu může rozhodnout jen správce daně vydáním platebního výměru. V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 12/14 ze dne 16. 6. 2015 Ústavní soud vyložil, že: „Pokud poskytovatel dotace na základě provedeného auditu nazná, že došlo při naplňování činností financovaných příslušnou dotací k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, může dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech pozastavit výplatu dotace (resp. nemusí vyplatit část dotace) a v návaznosti na to informuje příslušný finanční úřad o svých zjištěních. Finanční úřad v souladu s § 85 a násl. zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, zabývá u příjemce dotace daňovou kontrolou, jejímž výsledkem je buď konstatace porušení rozpočtových pravidel a případné následné vyměřovací řízení a uložení sankce, nebo daňová kontrola finančního úřadu závady a nedostatky ve spojitosti s veřejnou zakázkou, potažmo porušení rozpočtových pravidel neshledá, a poté finanční úřad již další kroky nečiní. Finanční úřad může toliko v důsledku zjištění v rámci daňové kontroly učinit sankční opatření, a to vydat platební výměr ukládající příjemci dotace provést odvod za porušení rozpočtové kázně, pokud zjistí pochybení. Pokud pochybení nezjistí, nemá zákonem stanovenou pravomoc k žádnému dalšímu postupu, tedy dokonce ani nevydává žádné rozhodnutí.“

30. Nicméně, jak zdůraznil NSS v rozhodnutí ze dne 17. 6. 2017 č.j. 6 Afs 270/2015-78, ze způsobu financování nelze bez dalšího odvozovat okamžik porušení rozpočtové kázně a vždy je třeba zjistit časovou souslednost jednotlivých skutečností (porušení povinností a vyplacení příslušné částky dotace). Soudu nezbývá než konstatovat, že v dané věci nemůže pouze na základě předloženého spisového materiálu učinit jednoznačný závěr o tom, zda napadeným rozhodnutím byla žalobci dotace definitivně snížena nebo pouze pozastavena její platba. Nutno dodat, že „světlo“ do uvedené sporné otázky nevneslo ani rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2015 o odmítnutí námitek žalobce proti napadenému rozhodnutí. V tomto rozhodnutí žalovaný sice konstatoval, že jazykovým i logickým výkladem § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel nelze než dojít k závěru, že „*tento úkon je úkonem definitivním, a to v tom smyslu, že nevyplacená částka dotace již nebude ze strany poskytovatele v budoucnu vyplacena*“, avšak z takové proklamace jednoznačně nevyplývá, zda dotace již byla žalobci poskytnuta a v budoucnu mu nebude vyplacena (další) část dotace ve výši odpovídající sankci za porušení pravidel v souvislosti s již vyplacenou dotací, či zda dotace poskytnuta (prozatím) nebyla.
31. Rozšířený senát NSS v rozhodnutí ze dne 18. 4. 2017 č.j. 6 Afs 270/2015-48 jednoznačně vymezil požadavky na odůvodnění rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel, když konstatoval, že: „*V případě porušení dotačních podmínek, které není současně porušením rozpočtové kázně, se žádné jiné rozhodnutí dle § 14e rozpočtových pravidel nevydává. Dojde-li k vydání tohoto rozhodnutí, musí příjemce vždy vědět, zda jde ze strany poskytovatele o definitivní nevyplacení určité části původně přiznané dotace, či jde o pouhé prodloužení s výplatou v důsledku prověřování vzniklých pochybností. Rozhodnutí o nevyplacení dotace musí proto obsahovat důvody, ve kterých poskytovatel porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spatřuje, jejich závažnost, rozsah, vliv na dosažení účelu dotace, včetně uvedení důvodů, pro které nebude příslušná částka příjemce po určitou dobu vyplácena či naopak nebude vyplacena s konečnou platností.*“ V rozsudku ze dne 7. 6. 2017 č.j. 6 Afs 270/2015-78 NSS dále rozvedl, že: „*(z)ejména v případě definitivního snížení dotace je tak třeba klást na rozhodnutí o snížení dotace stejné nároky jako na rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně, neboť svou povahou, způsobenými důsledky i důvody vydání, jde o rozhodnutí obdobné. Rozdíl je jen v tom, jaký orgán jej činí a zda se vztahuje k prostředkům již vyplaceným (porušení rozpočtové kázně, kterému může předcházet pozastavení platby dotace). Jestliže tedy poskytovatel využívá oprávnění dotaci na základě § 14e definitivně snížit, musí své rozhodnutí řádně odůvodnit. NSS zároveň zdůraznil, že: „ (...) s ohledem na efektivní soudní přezkum by měla být informace, zda poskytovatel využívá svého oprávnění nevyplatit dotace ve vztahu k finančním prostředkům, které již příjemci vyplatil, nebo k části dotace, kterou ještě příjemce neobdržel (jinými slovy, zda prostředky dotčené vytykaným pochybením byly již vyplaceny), obsahem samotného rozhodnutí o přijetí opatření podle § 14e rozpočtových pravidel. V návaznosti na to pak musí poskytovatel jednoznačně specifikovat, zda pouze pozastavuje výplatu dotace, či ji s konečnou platností snižuje. (...) S ohledem na závěry rozšířeného senátu učiněné v nyní posuzovaném případě je ale potřebné, aby poskytovatelé svá rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel důsledně odůvodňovali i v tomto směru.*“
32. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí omezil na konstatování, že žalobci jako příjemci dotace nevyplácí část přiznané dotace z důvodu porušení zákona o veřejných zakázkách a v souladu s podmínkami rozhodnutí o poskytnutí dotace. Ve světle shora uvedených judikатурních závěrů však neupřesnil, zda se vytykané porušení pravidel týká již vyplacených finančních prostředků či prostředků, které teprve měly být žalobci vyplaceny. Efektivní přezkum napadeného rozhodnutí neumožňuje i absence bližších údajů o výši finančních prostředků, které buď byly žalobci vyplaceny, nebo které vyplaceny měly být, pokud je ukládána sankce formou procentuálního vyjádření odvozeného od výše dotovaného plnění. Rozšířený senát NSS v již citovaném usnesení konstatoval, že: „*(o)bsahem rozhodnutí o nevyplacení dotace či její části by vzhledem k procesní obraně příjemce a následnému soudnímu přezkumu měly vždy být konkrétní skutečnosti, ze kterých poskytovatel dovozuje existenci důvodů, které vedly k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek majících za následek porušení rozpočtové kázně.*“ V daném kontextu zdůraznil, že: „*Předmětem soudního přezkumu je posouzení důvodů, které poskytovatele k takovému postupu vedly. Věcné hodnocení vytykaného porušení rozpočtové kázně, tedy otázka, zda*

příjemce dotace skutečně porušil dotační podmínky způsobem majícím za následek porušení rozpočtové kázně, je vyhrazeno až soudnímu přezkumu rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně.“ Z uvedeného plyne, že rozsah soudního přezkumu bude odlišný u rozhodnutí, kterým poskytovatel pouze pozastavil výplatu dotace, než je tomu u rozhodnutí, kterým poskytovatel rozhodl o definitivním nevyplacení dotace. Jak totiž konstatoval rozšířený senát NSS ve shora uvedeném usnesení, v případě definitivního nevyplacení dotace musí mít příjemce právo brojit nejen proti faktickému nevyplacení dotace, ale zejména proti závěru o věcném posouzení vytykaného porušení.

33. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, podle níž v napadeném rozhodnutí chybí specifikace toho, jak se žalovaný vypořádal s námitkami žalobce a z jakého důvodu jim nevyhověl, žalobci lze přisvědčit, že žalovaný se konkrétně nevypořádal s argumentací žalobce, že u VŘ 19 byl podrobný způsob hodnocení a přidělování bodů v rámci hodnocení jednotlivých kritérií uveden v článku 10 zadávací dokumentace a že ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek jsou uvedeny tabulky týkající se hodnocení jednotlivých dílčích kritérií. Žalovaný se rovněž nezabýval tvrzením žalobce, že u VŘ 44 vymezil preference parametrů poptávaného řešení v Příloze č. 2 „Technická specifikace předmětu veřejné zakázky – Parametry nabízené uchazečem“.
34. Nedůvodnou soud shledal námitku, že pravidla nastavená žalovaným jsou zmatečná a jasným způsobem nenavazují na obecně závazné právní předpisy, neboť tato námitka postrádá konkrétní rozměr, který by soudu umožnil se jí blíže zabývat. Pokud žalobce nespecifikoval, v jakých skutečnostech spatřuje zmatečnost pravidel vytvořených v rámci OP VaVpI a přerušení návaznosti těchto pravidel na konkrétní právní normu, není možné posoudit opodstatněnost uvedené námitky. Neopodstatněná je rovněž námitka vytykající žalovanému, že žalobce včas neupozornil na finanční důsledky aplikace pravidel. I z této námitky není zřejmé, z jakých právních skutečností žalobce dovozuje, že žalovaný má takovou povinnost, když tato nevyplývá ani z žalobcem odkazovaného článku 60 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. 7. 2006.
35. Nekonkrétní, a tudíž nedůvodná je i námitka ohledně porušení zásad dobré správy, resp. základních zásad činnosti správních orgánů. Této námitce lze přisvědčit pouze potud, že žalovaný neodůvodnil napadené rozhodnutí přezkoumatelným způsobem, čímž postupoval v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.
36. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem a citovaným zákonným ustanovením soud nezbylo než napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. rozsudkem bez jednání zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. V souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
37. Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. května 2019

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu